26/04/2019

«Να έχουμε άφθονη ελπίδα, που ξεχειλίζει και περισσεύει»

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Αλβανίας

Για την «απροσμέτρητη ελπίδα», που προσφέρει η Ανάσταση και «που είναι βασισμένη στη χαρμόσυνη είδηση ότι νικήθηκε ο ασυσώπητος εχθρός του ανθρώπου, ο θάνατος», μιλάει σε άρθρο του στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» ο Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας, Αναστάσιος.

«Η Ανάσταση δυναμώνει την ελπίδα ότι θα εξουδετερωθεί κάθε ενέργεια θανατηφόρα που συνθλίβει τη ζωή μας. Ενισχύει την ελπίδα ότι τελικά θα νικηθούν η αδικία, ο φθόνος, η διαφθορά, τα σκοτεινά συμφέροντα που συμβαδίζουν συνήθως με το δόλιο ψέμα και την αδίστακτη αλαζονεία και θανατώνουν την ειρήνη οδηγώντας την κοινωνία στην εξαθλίωση και στην παρακμή», τονίζει.

Αυτή η ελπίδα, όπως αναφέρει, «ενισχύει τα μέλη της Εκκλησίας -όλους εμάς- στον καθημερινό μας αγώνα, για να αντέχουμε στις πολύμορφες θλίψεις, τις συκοφαντίες, τις αρρώστιες, τις αποτυχίες, την ανέχεια, τον βαθύ πόνο που προκαλεί η εκδημία των αγαπημένων μας προσώπων».

«Είθε ο Θεός της ελπίδας να γεμίζει τις ψυχές όλων μας με απέραντη χαρά και

ειρήνη, που προέρχονται από την πίστη. […] Αυτή την απέραντη πασχαλινή ελπίδα ας ευχηθούμε εις εαυτούς και αλλήλλους να μας χαρίσει ο Σταυρωθείς και Αναστάς Κύριος, η Κεφαλή της Εκκλησίας μας. Χριστός Ανέστη», καταλήγει.

Το Πασχάλιο Μήνυμα του Αρχιεπισκόπου:

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

ΠΑΣΧΑ 2019

+ Αναστάσιος
Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας

Ελπίδα χωρίς όρια

Προς τον ευλαβή κλήρο και λαό,
Τέκνα εν Κυρίω προσφιλέστατα,

«Τῇ ἐλπίδι χαίροντες» ἀναβοῶμεν
Χριστός Ἀνέστη!

Απροσμέτρητη ελπίδα, αδελφοί μου, προσφέρει η Ανάσταση. Ελπίδα βασισμένη στη χαρμόσυνη είδηση ότι νικήθηκε ο αδυσώπητος εχθρός του ανθρώπου, ο θάνατος. Τον καταπάτησε ο Χριστός: «Ποῦ σου, θάνατε, τό κέντρον; Ποῦ σου, ἅδη, τό νῖκος; Ἀνέστη Χριστός, καὶ σὺ καταβέβλησαι·» αναφωνεί, ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος και μαζί του όλη η Ορθόδοξη Εκκλησία «…Ἀνέστη Χριστός, καί ζωή πολιτεύεται…. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».

Το γεγονός της Αναστάσεως του Χριστού καταυγάζει όλη την ανθρώπινη ζωή με ζωογόνο φως. Ακόμη και στις πιο δύσκολες συνθήκες μάς στηρίζει η αναστάσιμη εμπειρία: «ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ᾽ ἑαυτοῖς, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς·» (Β΄ Κορ. 1:9). Ο ανθρώπινος νους δεν χωράει το θαύμα. Η καρδιά, όμως, διαισθάνεται την αλήθεια αυτή και σκιρτά ψάλλοντας το Χριστός Ανέστη. Συγχρόνως η Ανάσταση δυναμώνει την ελπίδα ότι θα εξουδετερωθεί κάθε ενέργεια θανατηφόρα που συνθλίβει τη ζωή μας. Ενισχύει την ελπίδα ότι τελικά θα νικηθούν η αδικία, ο φθόνος, η διαφθορά, τα σκοτεινά συμφέροντα που συμβαδίζουν συνήθως με το δόλιο ψέμα και την αδίστακτη αλαζονεία και θανατώνουν την ειρήνη οδηγώντας την κοινωνία στην εξαθλίωση και στην παρακμή. Ως λυτρωτική

φωτοχυσία η ελπίδα διαχέεται ιδιαίτερα κατά την υπέρλαμπρη εορτή του Πάσχα προς όλες τις κατευθύνσεις. Καταυγάζει την ύπαρξη των πιστών, αγγίζει μυστικά και τις καλοπροαίρετες ψυχές που κινούνται στις παρυφές της πίστεως.

Η χριστιανική ελπίδα δεν προέρχεται από ακαθόριστη αισιοδοξία, δεν σχετίζεται με ψευδαίσθηση ουτοπιστική. Στηρίζεται στη βεβαιότητα ότι υπάρχει Θεός Παντοδύναμος, Δημιουργός του παντός και Προνοητής. Προσωπικός Θεός αγάπης, ο οποίος οὕτως ἠγάπησεν τὸν «κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ᾽ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον» (Ἰω. 3:16). Η αναστάσιμη ελπίδα δεν αναφέρεται σε κάποια αόριστη ιδέα, αλλά είναι συνδεδεμένη με ένα Πρόσωπο, τον Θεάνθρωπο Ιησού Χριστό, ο οποίος εκουσίως υπέστη φρικτά βασανιστήρια, σταυρώθηκε νικώντας τον θάνατο. Η αναφώνηση Χριστός Ανέστη δεν δηλώνει ότι ανέστη ο Θεός –η θεότητα δεν πεθαίνει– αλλά ανέστη ο Θεάνθρωπος Χριστός και συνανέστησε την ανθρώπινη φύση, την οποία προσέλαβε «εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου».

Ο Απόστολος Παύλος επεξηγεί: «η αλήθεια είναι πως ο Χριστός έχει αναστηθεί, κάνοντας την αρχή για την ανάσταση όλων των νεκρών. Γιατί όπως ο θάνατος ήρθε στον κόσμο από έναν άνθρωπο έτσι από έναν άνθρωπο ήρθε και η ανάσταση των νεκρών. Όπως πεθαίνουν όλοι εξαιτίας της συγγενείας με τον Αδάμ, έτσι, χάρις στη συγγένεια με τον Χριστό όλοι θα ξαναπάρουν ζωή». («Νυνὶ δὲ χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. ἐπειδὴ γὰρ δι᾽ ἀνθρώπου θάνατος, καὶ δι᾽ ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνῄσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζῳοποιηθήσονται») (Α΄ Κορ. 15: 20-22).

Με αυτή την χωρίς όρια ελπίδα προχωρεί η Εκκλησία ψάλλοντας τον αναστάσιμο παιάνα: «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος». Με δοξαστική αγαλλίαση επαναλαμβάνει: «Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι᾽ ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν» (Α΄ Πετρ. 1:3). Αυτή η ελπίδα ενισχύει τα μέλη της -όλους εμάς- στον καθημερινό μας αγώνα, για να αντέχουμε στις πολύμορφες θλίψεις, τις συκοφαντίες, τις αρρώστιες, τις αποτυχίες, την ανέχεια, τον βαθύ πόνο που προκαλεί η εκδημία των αγαπημένων μας προσώπων. Μάς στηρίζει επίσης και μας παρηγορεί η πασχαλινή ελπίδα ότι με τον φωτισμό του σταυρωθέντος και αναστάντος Χριστού θα ευρεθούν λυτρωτικές διαβάσεις στα ποικίλα πολιτικά, εκκλησιαστικά, προσωπικά και κοινωνικά αδιέξοδα, που μάς ταλαιπωρούν. Προχωρούμε λοιπόν «τῇ ἐλπίδι χαίροντες· τῇ θλίψει ὑπομένοντες· τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες· (Ρωμ. 12:12)».

Υπάρχουν, βεβαίως, συγκεκριμένες προϋποθέσεις για την ενεργοποίηση αυτής της ελπίδας. Πρώτη είναι η εμπιστοσύνη σε όσα έχει αποκαλύψει ο Χριστός, σε όσα σταθερά ευαγγελίζεται η Εκκλησία, τα οποία έχουν αιώνιο και οικουμενικό κύρος. Η πεποίθηση ότι στον αναστάντα Χριστό εδόθη «πάσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καί ἐπί γῆς»˙ και ότι συνεπώς η ιστορία δεν διαμορφώνεται με τους σχεδιασμούς και τις ενέργειες των κατά καιρούς ισχυρών, αλλά τον τελευταίο λόγο τον έχει ο αιώνιος Θεός της δικαιοσύνης και της αγάπης. Ο Αναστάς Χριστός υποσχέθηκε τη συνεχή παρουσία Του στη ζωή μας: «ἰδοὺ ἐγὼ μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. 28:20).

Με την αναστάσιμη ελπίδα συμπορεύονται η ειρήνη και η χαρά. «Ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν» (Φιλιπ. 4:7), όπως την καθόρισε ο Χριστός προ του πάθους Του («εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν» (Ιω. 14:27)). Όπως την προσέφερε μετά την Ανάστασή Του ως μόνιμο χαρακτηριστικό των μαθητών και αποστόλων Του: «εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς» (Ιω. 20:21).

Χριστός Ανέστη, αδελφοί μου! Ας συνοψίσουμε τον αναστάσιμο αυτό χαιρετισμό με τα λόγια του Αποστόλου των εθνών: «Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει πνεύματος ἁγίου» (Ρωμ. 15:13). Σε ελεύθερη απόδοση: Είθε ο Θεός της ελπίδας να γεμίζει τις ψυχές όλων μας με απέραντη χαρά και ειρήνη, που προέρχονται από την πίστη. Ώστε να έχουμε άφθονη την ελπίδα με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Όχι απλώς λίγη ελπίδα, αλλά ελπίδα που να ξεχειλίζει και να περισσεύει, ώστε να μπορούμε να την προσφέρουμε και στους άλλους. Και όλα

αυτά θα συντελούνται όχι με τις δικές μας ικανότητες, αλλά με την παρουσία και τη χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Αυτή την απέραντη πασχαλινή ελπίδα ας ευχηθούμε εις εαυτούς και αλλήλους να μας χαρίσει ο Σταυρωθείς και Αναστάς Κύριος, η Κεφαλή της Εκκλησίας μας.

Χριστός Ανέστη!

Με ολόψυχη αγάπη εν Χριστώ,

+ Αναστάσιος

Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας